

Čís. 16105.

Zda je v konkrétním případě závažný důvod k podezření, že žadatel o snížení daňových nedoplatků podle vlád. nař. č. 300/1924 Sb. z. a n. zamlčuje jmění, jest věcí finančního úřadu a nemusí závažnost ta býti soudu prokázána, finanční úřad však musí v návrhu na vyjevovací přísahu podle čl. I, odst. 10, řeč. vlád. nař. tvrditi a prokázati, že jest splněna podmínka přípustnosti takové přísahy, t. j. bezvýslednost soudní nebo správní exekuce k vydobytí přímých daní ve smyslu uvedeného vládního nařízení.

(Rozh. ze dne 19. května 1937, R I 505/37.)

Československý stát (berní úřad v L. K.) navrhl zahájení manifestačního řízení proti Františku H-ovi pro 6.608 Kč 25 h, odvolává se na ustanovení čl. I, odst. 10, vlád. nař. č. 300/1924 Sb. z. a n. Soud první stolice zamítl uvedený návrh pro nedostatek zákonných podmínek vytčených v § 47 ex. ř. Rekursní soud uložil prvému soudu, aby zavedl manifestační řízení ve smyslu § 47 ex. ř. Důvody: Usnesení soudu první stolice nemá opory v zákoně. Podle výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914, č. 41 m. v. mají soudy na návrh finančních úřadů zahájiti vyjevovací (manifestační) řízení po bezvýsledném správním zabavení (rozh. č. 4096 Sb. n. s.). Návrh Československého státu jest odůvodněn čl. I, odst. 10, vlád. nař. ze dne 23. prosince 1924, č. 300 Sb. z. a n., podle něhož má býti provedeno manifestační řízení, je-li závažný důvod k podezření, že dlužník zamlčuje jmění. Při tom není třeba prokázati, že správní zabavení bylo vykonáno bez výsledku. Slušelo proto rozhodnouti, jak se stalo.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Je správné, že nebyl návrh opřen o to, že proti stěžovateli byla bezvýsledně vedena správní exekuce finančními úřady, neboť v návrhu byl odstavec odůvodňující zavedení manifestačního řízení škrtnut a bylo navrženo vyjevovací řízení jen podle čl. I, odst. 10, vládního nařízení č. 300/1924 Sb. z. a n. Řečený předpis opravňuje finanční úřad zavésti manifestační řízení, je-li závažný důvod k podezření, že žadatel o snížení daňových nedoplatků zamlčuje jmění. Posouditi závažnost takového podezření jest věcí finančního úřadu a nemusí býti soudu závažnost ta prokázána, avšak vždy musí býti vyjevovací řízení přípustné podle platných zákonných ustanovení. Ustanovení to obsahuje při návrhu berního úřadu § 47, odst. 3, ex. ř. ve znění nař. z 1. června 1914, č. 118 ř. z. (čl. VIII, č. 11), podle nichž jest podmínkou takového návrhu bezvýslednost soudní nebo správní exekuce k vydobytí daní, přírážek a dávek, které jsou co do vymáhání na roveň postaveny daním. Bez této podmínky není možná vyjevovací přísaha ani podle čl. I, odst. 10, vlád. nař. č. 300/1924 Sb. z. a n. Poněvadž bezvýslednost soudní nebo správní exekuce nebyla ani tvrzena, právem nevyhověl prvý soud návrhu.